

Giving People a Second Chance.....Again

1. שולחן ערוך אורח חיים הלכות יום הכיפורים סימן תרו"א
עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר עד שיפייסנו; אפילו לא הקניטו אלא בדברים, צריך לפייסו; ואם אינו מתפייס בראשונה, יחזור וילך פעם שנייה ושלישית, ובכל פעם יקח עמו שלשה אנשים, ואם אינו מתפייס בשלשה פעמים אינו זקוק לו...
הגה: והמוחל לא יהיה אכזרי מלמחול (מהר"ל), אם לא שמכוון לטובת המבקש מחילה (גמרא דיומא); ואם הוציא עליו שם רע, אינו צריך למחול לו. (מרדכי וסמ"ג והגה"מ פ"ב מהלכות תשובה ומהר"ו)
2. משנה ברורה שם ס"ק יא
א"צ למחול לו - דאיכא דשמע בחשדא ולא שמע בפיוס ונשאר השם רע. ומ"מ מדת ענוה למחול גם בזה.
3. קיצור שולחן ערוך קכח:יד
בערב ראש השנה נהגו כולם להתענות עד אחר מנחה שאז טועמין איזה דבר שלא ליכנס ליום - טוב כשהוא מעונה, וכל היום יעסוק בתורה ובמצות ובתשובה. ומכל - שכן בעבירות שבין אדם לחבירו, ולא ימתין עד ערב יום הכפורים אלא יקדים את עצמו היום לבקש מחבירו מחילה.
4. דברים פרשת וילך פרק לא
(כה) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אַרְוֹן בְּרִית יְקֹוֹק לֵאמֹר: (כו) לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשָׂמְתֶם אֹתוֹ מִצַּד אַרְוֹן בְּרִית יְקֹוֹק אֲלֵהֶיכֶם וְהָיָה שָׁם בְּךָ לְעֵד: (כז) כִּי אֲנֹכִי יֹדְעֵתִי אֶת מְרִיד וְאֶת עֲרֹפֶךָ הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹדֵנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הַיְתָם עִם יְקֹוֹק וְאַף כִּי אַחֲרַי מוֹתִי: (כח) הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת כָּל זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם וְאֲדַבְרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֶדָה בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: (כט) כִּי יֹדְעֵתִי אַחֲרַי מוֹתִי כִּי הִשְׁחַת תִּשְׁחַתּוּן וְסָרְתֶם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקָרַאת אֶתְכֶם הֲרָעָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי תַעֲשׂוּ אֶת הָרַע בְּעֵינַי יְקֹוֹק לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם:
מסכת ראש השנה יז:
5. אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא כשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאין - יעשו לפני כסדר הזה, ואני מוחל להם. "ה' ה'" - אני הוא קודם שיחטא האדם, ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה. אל רחום וחנון, אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר דהנה אנכי כרת ברית.
6. עץ יוסף (עיון יעקב) ראש השנה שם
רבים מקשים כי הרבה עשו כן ב"ג מדות ולא הצליחו, וכתב האלשי"ך בתהלים וז"ל "ושמעתי בשם לבנת הספיר שעל כן לא אמר אמרו לפני כסדר הזה אלא עשו לפני כסדר הזה שכוון לאמר כי לא באמירה לבדה תליא מילתא אלא בעשיה כי אותן המדות שזוכרין רחום וחנון אך אפים כו' תעשו אותם כסדר ההוא ועל ידי כן לא ישובו ריקם עכ"ל".
7. רא"ש מסכת ראש השנה פרק א
"ה' ה' אני הוא קודם שיחטא האדם אני הוא אחר שיחטא האדם." וא"ת מה צריך האדם למדת רחמים קודם שיחטא. וי"ל אע"פ שגלוי וידוע לפניו שסופו לחטוא מתנהג עמו במדת רחמים באשר הוא שם.
8. מסכת שבת דף קנא:
תניא רבן גמליאל ברבי אומר: "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך" כל המרחם על הבריות - מרחמין עליו מן השמים, וכל שאינו מרחם על הבריות - אין מרחמין עליו מן השמים.
9. מסכת יומא דף פז. - פז:
רב הוה פסיק סידרא קמיה דרבי, עייל אתא רבי חייא - הדר לרישא, עייל בר קפרא - הדר לרישא. אתא רבי שמעון ברבי - הדר לרישא. אתא רבי חנינא [בר] חמא, אמר: כולי האי נהדר וניזיל? לא הדר. איקפיד רבי חנינא, אזל רב לגביה תליסר מעלי יומי דכפורי.

10. שפת אמת מסכת יומא שם

הא דהקפיד ר"ח אע"ג שלא הי' מחויב לחזור בשבילו, אך לפי שהחזיר לאחרים החזיר ועבורו לא החזיר הוי בזיון, א"נ אף שלא הי' כדין מה שהקפיד אזיל רב לפייסו, דהא משמע דביוה"כ איכא קפידא שיתפייס א' עם חבירו ואין נפקותא אם הצדק עמו במה שמקפיד עליו או לא מ"מ צריכין להתפייס:

11. מסכת ראש השנה יז.

אמר רבא כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר "נשא עון ועבר על פשע", למי נושא עון - למי שעובר על פשע.